

وضعیت شادکامی در دانشجویان رشته‌های مدارک پزشکی و فناوری اطلاعات سلامت در

دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز*

جواد زارعی^۱، مرضیه صارمیان^۲، فاطمه عبدی^۳

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: شادکامی یکی از مفاهیم مهم در زندگی روزمره افراد است. پژوهش حاضر به منظور تعیین وضعیت شادکامی در دانشجویان رشته‌های مدارک پزشکی و فناوری اطلاعات سلامت در دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز طراحی و اجرا گردید.

روش بررسی: این مطالعه توصیفی مقایسه‌ای به روش نمونه‌گیری غیراحتمالی آسان به صورت مقطعی در نیمه دوم سال ۱۳۹۰ خورشیدی انجام شد. جامعه پژوهش را ۹۱ نفر از دانشجویان رشته‌های مدارک پزشکی و فناوری اطلاعات سلامت دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز تشکیل می‌دهند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسش‌نامه‌ی استاندارد شادکامی آکسفورد بود که روایی و پایایی آن توسط سایر مطالعات تأیید شده است. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی و استنباطی استفاده گردید.

یافته‌ها: بین شادکامی و عواملی مانند رشته‌ی تحصیلی، جنس، سن، وضعیت تأهل، دوره و ترم تحصیلی رابطه‌ی معناداری به لحاظ آماری مشاهده نشد ($P > 0/05$)، اما به لحاظ توصیفی، دانشجویان پسر شادتر از دخترها، دانشجویان متأهل شادتر از مجردها و دانشجویان جوان‌تر شادتر از دانشجویان با سن بالاتر بودند. همچنین با افزایش ترم تحصیلی، میزان شادکامی در دانشجویان کاهش پیدا می‌کرد.

نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد، دانشجویان متأهل شادکامی بیشتری نسبت به دانشجویان مجرد دارند. در تبیین این یافته می‌توان گفت بین احساس تعلق افراد و شادکامی ارتباط وجود دارد. هم‌چنین میزان شادکامی در دانشجویان ترم‌های پایین‌تر، به دلیل قبولی در دانشگاه و ورودشان به محیط جدید، بیشتر است.

واژه‌های کلیدی: شادکامی؛ دانشجویان؛ مدارک پزشکی؛ فناوری اطلاعات سلامت

پذیرش مقاله: ۹۲/۹/۱۲

اصلاح نهایی: ۹۲/۸/۱۵

دریافت مقاله: ۹۲/۲/۱

ارجاع: زارعی جواد، صارمیان مرضیه، عبدی فاطمه. وضعیت شادکامی در دانشجویان رشته‌های مدارک پزشکی و فناوری اطلاعات سلامت در دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز. مدیریت اطلاعات سلامت ۱۳۹۳؛ ۱۱(۳): ۳۰۸-۳۱۵.

مقدمه

از عهد باستان به احساسات مثبت انسان از جمله شادکامی توجه ویژه شده است شادکامی یا نشاط معانی گوناگونی چون لذت‌آنی، لذت طولانی مدت و لذت از کل زندگی را دربردارد (۱). شادکامی بخش مهمی از کیفیت زندگی و ناشی از قضاوت انسان درباره‌ی چگونگی گذران زندگی است و می‌تواند

*- این مقاله حاصل طرح تحقیقاتی بدون حمایت مالی و سازمانی است

۱- دانشجوی دکتر، مدیریت اطلاعات بهداشتی و درمانی، گروه مدیریت و فناوری اطلاعات سلامت، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز، اهواز، ایران (نویسنده مسئول)

Email: j.zarei27@gmail.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، فناوری اطلاعات سلامت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

۳- دانشجوی دکترای تخصصی، بهداشت باروری، کمیته پژوهشی دانشجویان، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

دانشجویان یکی از شاخص‌های مهم در ارزیابی کارایی نظام آموزش عالی است و همه تلاش‌های این نظام، به منظور جامعه عمل پوشاندن به این امر است (۹). بنابراین سلامت روانی دانشجویان اهمیت خاصی دارد و به همین دلیل، مطالعه‌های گوناگونی در این زمینه انجام شده است. «صحرایان» نشان داد که بین شادکامی، نگرش مذهبی و سن رابطه‌ی معناداری وجود دارد (۱۰). «فرح‌بخش» و همکارانش دریافتند که دانشجویان دوره روزانه در مقایسه با دانشجویان دوره شبانه از سلامت روانی بهتری برخوردارند و بین متغیرهای دانشکده محل تحصیل، پیشرفت تحصیلی و وضعیت سکونت دانشجویان با سلامت روانی آن‌ها رابطه‌ای وجود ندارد (۱۱). Piqueras و همکاران نیز دریافتند افرادی شادتر هستند که معمولاً در دوره امتحانات اضطراب نداشته یا میزان اضطرابشان کم باشد. آن‌ها با انجام این مطالعه به این نتیجه رسیدند که بیشترین درجه شادکامی در میان شرکت‌کنندگانی است که جوان‌ترند، فعالیت بدنی داشته و اضطراب ندارند (۱۲).

توجه به چگونگی تربیت نیروی انسانی مورد نیاز برای اداره و انجام خدمات بهداشتی درمانی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (۱۳). از این رو، ایجاد تغییرات سازنده و در اختیار داشتن اطلاعات صحیح درباره‌ی وضعیت شادکامی دانشجویان ضروری است. با استفاده از این اطلاعات می‌توان با تقویت عوامل مثبت و اصلاح عوامل منفی، زمینه رضایت و شادکامی هرچه بیشتر دانشجویان را فراهم آورد. اهمیت دیگر شادکامی تأثیر آن در پیشرفت تحصیلی دانشجویان است. مطالعه حاضر با هدف تعیین وضعیت شادکامی در دانشجویان رشته‌های مدارک پزشکی و فناوری اطلاعات سلامت و ارتباط آن با برخی متغیرهای جمعیت‌شناختی و تحصیلی انجام شده است.

روش بررسی

این مطالعه توصیفی مقایسه‌ای در دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز به صورت مقطعی از نیمه دوم سال ۱۳۹۰ خورشیدی انجام شد. جامعه‌ی پژوهش تحقیق حاضر، تعداد ۱۳۳ نفر از دانشجویان مشغول به

سلامت جسمانی و روانی را بهبود بخشد (۲). عوامل مختلفی همچون خانواده، محیط اجتماعی، شغل، میزان درآمد، تحصیلات و هدفمند بودن زندگی بر شادکامی تأثیرگذار هستند (۱). ورود به دانشگاه تغییرات عمده‌ای در زندگی فردی و اجتماعی اشخاص به وجود می‌آورد. بسیاری از افراد وقتی به مسیر زندگی خود نگاه می‌کنند، سال‌های دانشگاه را سازنده و مؤثرتر از هر دوره دیگری می‌دانند، زیرا دانشگاه کانون اصلی تولید، حفظ و اشاعه دانش است که می‌توان به کاوش در زندگی، نقش‌ها، غلبه بر تعارض‌ها، بدبینی‌ها، افسردگی‌ها و اضطراب‌ها دست یافت و به طور کلی، دانشگاه محل مناسب کسب بهداشت روانی است (۳). دانشجویان به مثابه یکی از ارکان اصلی دانشگاه و قشر آینده‌ساز جامعه، پیکره اصلی سازمان‌های مختلف را در آینده تشکیل می‌دهند، بنابراین نگرش و رضایتمندی آن‌ها از رشته تحصیلی عامل مؤثری برای ایجاد انگیزه و حفظ ارتقای کیفیت آموزش است. رضایت تحصیلی دانشجویان می‌تواند عامل خوبی برای درجه پذیرش آنان از آموزش و شرایط موجود باشد (۴). دانشجویان رشته‌های علوم پزشکی از جمله پر طرفدارترین رشته‌های دانشگاهی در ایران بوده که ضمن دارا بودن مسائل سایر دانشجویان، به واسطه عوامل فشارزایی چون محیط آموزش بالینی، مواجه بودن با بیماران بیش از سایر دانشجویان به اختلالات روحی- روانی مبتلا می‌شوند (۵). تحقیقات انجام شده در ایران نشان می‌دهد توجه به سلامت روان دانشجویان حائز اهمیت می‌باشد. هاشمی و همکاران در پژوهش خود گزارش کرده‌اند که ۶۲ درصد دانشجویان از افسردگی خفیف تا شدید رنج می‌برند و ۲۱ درصد آن‌ها افسردگی متوسط تا شدید دارند (۶). همچنین مطالعه‌ای مشابه در دانشگاه علوم پزشکی زابل نیز بیانگر شیوع بالای افسردگی در میان دانشجویان است (۷). از سوی دیگر، نتایج تحقیقات انجام شده در یاسوج بیانگر ۳۵/۵ درصد افسردگی در دانشجویان بوده و بی‌علاقگی به رشته تحصیلی نیز یکی از عوامل مؤثر در بروز افسردگی در دانشجویان به شمار می‌رود (۸).

افسردگی در دانشجویان می‌تواند تأثیرات منفی بر پیشرفت تحصیلی آن‌ها بگذارد. از آنجا که پیشرفت تحصیلی

با توجه به ناهمسانی تعداد دانشجویان در رشته‌های بررسی شده، تعداد نمونه با توجه به نسبت جمعیت هر رشته به کل دانشجویان با استفاده از فرمول زیر حداقل ۹۱ نفر تخمین زده شد (جدول ۱).

$$n = Z^2 NP (1-P) / [d^2 (N-1) + Z^2 P (1-P)]$$

آن $P = 0.5$ و $Z = 1.96$ ، $d = 0.05$ ، $N = 133$

تحصیل کارشناسی ناپیوسته مدارک پزشکی و کارشناسی پیوسته رشته فناوری اطلاعات سلامت در دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز می‌باشد که از این جامعه تعداد ۹۱ نفر به عنوان گروه نمونه با روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند.

جدول ۱: حجم نمونه محاسبه شده در دو رشته تحصیلی

رشته تحصیلی	تعداد کل	تعداد نمونه	درصد نمونه
مدارک پزشکی	۵۷	۴۱	۴۵/۱
فناوری اطلاعات سلامت	۷۶	۵۰	۵۴/۹
جمع کل	۱۳۳	۹۱	۱۰۰

یافته‌ها

اطلاعات مربوط به نمونه مورد بررسی را می‌توان این‌طور خلاصه نمود که تعداد کل نمونه ۹۱ نفر بود که ۸۵/۷ درصد (۷۸ نفر) را دانشجویان دختر و ۱۴/۳ درصد (۱۳ نفر) را دانشجویان پسر تشکیل می‌دادند. ۸۹ درصد (۸۱ نفر) مجرد و ۱۱ درصد (۱۰ نفر) متأهل بودند. دامنه سنی دانشجویان ۱۸-۳۱ سال و میانگین سنی $21/5 \pm 2/6$ سال بود. ۴۲/۹ درصد (۳۹ نفر) ترم اول، ۷/۷ درصد (۷ نفر) ترم دوم، ۳۶ درصد (۴۱ نفر) ترم سوم و ۹ درصد (۴ نفر) را دانشجویان ترم چهارم تشکیل می‌دادند. ۹۲/۳ درصد (۸۴ نفر) دوره ی روزانه و ۷/۷ درصد (۷ نفر) دوره شبانه بودند. از کل دانشجویان مورد مطالعه ۵۰ نفر (۵۴/۹ درصد) دانشجوی فناوری اطلاعات سلامت و ۴۱ نفر (۴۵/۱ درصد) دانشجوی مدارک پزشکی بودند.

از نظر مقایسه میزان شادکامی، در مجموع میانگین نمره ی شادکامی در کل دانشجویان $43/8 \pm 13/6$ بود. همان‌طور که جدول ۲ نشان می‌دهد، میزان شادکامی در پسرها بیشتر از دخترها ($P = 0/1$) و همچنین در دانشجویان متأهل بیشتر از مجردهاست، ولی این اختلاف از نظر آماری معنادار نیست ($P = 0/3$). میزان شادکامی در دانشجویان روزانه و شبانه تقریباً با هم برابر بود و از نظر آماری نیز اختلاف معنی‌داری بین دو گروه وجود نداشت ($P = 0/9$). هرچند میزان شادکامی

ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه استاندارد شادکامی آکسفورد (Oxford Happiness Questionnaire) بوده است که توسط Argyle در سال ۱۹۹۰ میلادی تهیه شد (۱۴). آن‌ها ضریب پایایی این مقیاس را به روش بازآزمایی ۰/۷۸ گزارش کرده‌اند. این پرسشنامه شامل ۲۹ عبارت چهار گزینه‌ای است که گزینه‌های آن به ترتیب از صفر تا سه نمره‌گذاری می‌شود. عبارات به نحوی درجه‌بندی شده‌اند که هر جمله نسبت به جمله قبلی، بیانگر درجه بیشتری از شادی است. بدین ترتیب، بالاترین نمره‌ای که آزمودنی می‌تواند در این مقیاس کسب کند ۸۷ است که بیانگر بالاترین حد شادکامی بوده و کمترین نمره‌ی این مقیاس صفر است که مؤید ناراضی بودن آزمودنی از زندگی و افسردگی فرد است. نمره ی هنجار این آزمون بین ۴۰ تا ۴۲ است. آرگایل و همکارانش ضریب پایایی این ابزار را از طریق ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹ محاسبه کردند. روایی و پایایی این پرسشنامه توسط سایر پژوهش‌های انجام شده در ایران نیز مورد تأیید قرار گرفت (۱۵-۱۷). در این پژوهش ضریب پایایی از طریق روش آلفای کرونباخ ۰/۸۹ و با روش تنصیف ۰/۸۸ محاسبه گردید. تحلیل داده با روش‌های آمار توصیفی (میانگین، انحراف معیار، توزیع فراوانی و درصد فراوانی) و آمار استنباطی (آزمون‌های t مستقل، آنالیز یک‌طرفه واریانس و دانکن) انجام شده است. برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS (نسخه ۱۵) استفاده شده است.

دانشجویان هستییم، ولی این اختلاف از نظر آماری معنادار نیست ($P=0/3$). بیشترین میزان شادکامی مربوط به دانشجویان ۱۸-۲۲ سال و کمترین میزان شادکامی مربوط به دانشجویان بیشتر از ۲۸ سال است. با افزایش سن، شاهد کاهش میزان شادکامی در دانشجویان هستییم، ولی این اختلاف از نظر آماری معنادار نیست ($P=0/7$).

در دانشجویان مدارک پزشکی بیشتر از دانشجویان فناوری اطلاعات سلامت است، این اختلاف از نظر آماری معنایی ندارد ($P=0/4$). بیشترین میزان شادکامی مربوط به دانشجویان ترم اول و کمترین میزان شادکامی مربوط به دانشجویان ترم چهارم است. با افزایش ترم‌های تحصیلی شاهد کاهش میزان شادکامی در

جدول ۲: بررسی ارتباط شادکامی با متغیرهای جمعیت شناختی و تحصیلی دانشجویان

متغیرها	میانگین شادکامی	انحراف معیار	P-Value
جنسیت	۹/۴۹	۴/۱۴	۰/۱
	۹/۴۲	۳/۱۳	
وضعیت تاهل	۴/۴۳	۳/۱۳	۰/۳
	۴/۴۷	۳/۱۶	
دوره تحصیلی	۷/۴۳	۶/۱۳	۰/۹
	۸/۴۳	۲/۱۴	
رشته تحصیلی	۱/۴۵	۹/۱۳	۰/۴
	۸/۴۲	۳/۱۳	
ترم تحصیلی	۴۶/۸	۱۵/۳	۰/۳
	۴۳/۸	۱۴/۲	
	۴۱/۵	۱۲/۳	
	۳۹/۶	۸/۲	
گروه سنی	۴۴/۴	۱۳/۸	۰/۷
	۴۲/۷	۱۳	
	۳۹/۳	۱۴/۶	

توصیفی میزان شادکامی در دانشجویان پسر بیشتر از دخترها بوده که این نتیجه با نتایج به دست آمده از مطالعه علی‌پور و همکارانش سازگاری دارد (۱۸). دلیل چنین یافته‌ای می‌تواند این باشد که آرامش و سلامت روان دانشجویان دختر با قرار گرفتن در معرض تنش‌ها و دغدغه‌های ذهنی و اجتماعی روزانه در محیط دانشگاه به مرور تحت تأثیر قرار می‌گیرد. در مطالعه‌ای دیگر «کشاورز» و همکارانش بیان کردند که شادکامی در زنان بیشتر از مردان است که این نتیجه با نتایج به دست آمده از مطالعه حاضر تفاوت دارد (۱۹). اما در مطالعه رئیسی و همکاران بر روی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی قم نمره شادکامی در رشته‌های تحصیلی مختلف و دانشجویان با

بحث

در این مطالعه به بررسی وضعیت شادکامی در دانشجویان رشته‌های مدارک پزشکی و فناوری اطلاعات سلامت دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز پرداخته شد و ارتباط بین وضعیت شادکامی و عواملی مانند جنسیت، وضعیت تأهل، رشته تحصیلی، سن، دوره و ترم تحصیلی بررسی گردید. همان‌طور که یافته‌ها نشان می‌دهد اختلاف آماری معناداری میان رشته تحصیلی، جنس، وضعیت تأهل، سن، دوره و ترم تحصیلی مشاهده نگردید، اما تفاوت‌هایی به لحاظ توصیفی یافت شد. از نظر جنسیت نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که به لحاظ

میزان شادکامی در افراد بیشتر می‌شود. به نظر ایشان توانایی افراد برای سازگاری با وضعیت جدید با بالا رفتن سن افزایش می‌یابد و با مسائل و مشکلاتی که فرد جوان با آن‌ها روبه‌رو می‌شود، کمتر درگیرند که این نتایج با نتایج پژوهش حاضر همخوانی ندارد (۱۹).

همچنین، ظهور و فکری که وضعیت شادابی را در دانشجویان دانشکده‌ی مدیریت و اطلاع‌رسانی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران بررسی کردند، دریافتند که میزان شادابی دانشجویان با سن، جنس، دوره و رشته‌ی تحصیلی رابطه‌ی معناداری ندارد که این نتایج با نتایج این مطالعه هم‌مانگی دارد (۲۳).

در خصوص شادکامی سؤال اصلی اینجاست که چگونه می‌توان سطح شادکامی را در افراد افزایش داد (۲۴). مطالعات مختلف راهکارهایی را برای افزایش سطح شادکامی دانشجویان پیشنهاد کرده‌اند. یکی دیگر از عوامل مرتبط با شادکامی که در مطالعات مختلف ذکر شده است، هوش هیجانی است (۲۸-۲۵)، مطالعات نشان داده‌اند که افزایش مهارت‌های هوش هیجانی در دانشجویان می‌تواند منجر به شادکامی بیشتر آن‌ها گردد (۲۶). رشد تفکر انتقادی در دانشجویان نیز یکی دیگر از عوامل مؤثر در افزایش شادکامی در دانشجویان است (۲۱).

از محدودیت‌های این مطالعه، در نظر نگرفتن تأثیر متغیرهایی مانند وضعیت اقتصادی دانشجویان، میزان رضایت از خوابگاه، برنامه‌های فرهنگی و امکانات رفاهی دانشگاه بر میزان شادکامی دانشجویان بود؛ که پیشنهاد می‌شود سایر پژوهشگران پیرامون متغیرهای ذکر شده، مطالعاتی انجام دهند.

نتیجه‌گیری

با وجود اینکه در این مطالعه میان شادکامی و عواملی مانند رشته‌ی تحصیلی، جنس، وضعیت تأهل، سن، دوره و ترم تحصیلی نتایج معناداری به لحاظ آماری مشاهده نشد، به لحاظ توصیفی دانشجویان پسر شادتر از دخترها، دانشجویان متأهل شادتر از مجردها و دانشجویان جوان‌تر شادتر از دانشجویان با سن بالاتر بودند. همچنین با افزایش ترم تحصیلی، میزان شادکامی در دانشجویان

وضعیت اقتصادی مختلف، متفاوت بود و این اختلاف از نظر آماری معنادار بود، ولی نمره شادکامی در دو جنس اختلاف معناداری نداشت. همچنین یافته‌های آن‌ها نشان داد که دانشجویانی که از هوش معنوی بالاتری برخوردارند، شادکامی بیشتری دارند (۲۰). در مطالعه امیرپور نیز اختلاف نمره شادکامی بین دانشجویان دختر و پسر معنادار نبود اما از نظر توصیفی میانگین نمره شادکامی دانشجویان پسر بیشتر از دانشجویان دختر بود (۲۱)، که با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد.

Peiró که در مطالعه خود روابط بین وضعیت اجتماعی-اقتصادی و شادی را در پانزده کشور جهان بررسی کرده بود، دریافت که وضعیت تأهل با شادی و رضایت از زندگی، رابطه‌ی مستقیم دارد و افراد متأهل شادتر و راضی‌تر از مجردها هستند. وی همچنین بیان کرد که در یکی از کشورهای مورد مطالعه شواهدی مبنی بر رابطه جنسیت با شادکامی و رضایت از زندگی وجود دارد، اما این رابطه در سایر کشورها معنادار نبود. نتایج وی از لحاظ عامل وضعیت تأهل در مقایسه با مطالعه حاضر سازگاری دارد، چراکه در این مطالعه مشخص شد، از لحاظ توصیفی میزان شادکامی در دانشجویان متأهل بیشتر از دانشجویان مجرد است. در تبیین این یافته می‌توان گفت افراد هنگامی که احساس تعلق می‌کنند شادتر هستند. همچنین در مطالعه حاضر میان جنسیت و شادکامی رابطه آماری معناداری مشاهده نشد که با نتایج مطالعه Peiró سازگاری دارد (۲۲). طبق نتایج به دست آمده از این مطالعه میزان شادکامی در دانشجویان روزانه و شبانه تقریباً با هم برابر بود. مطالعه‌ی فرحبخش و همکارانش نشان‌دهنده‌ی وضعیت سلامتی بهتر در دانشجویان دوره‌ی روزانه در مقایسه با دوره‌ی شبانه است که با نتایج مطالعه‌ی حاضر همخوانی ندارد (۱۱). در مطالعه‌ی حاضر با افزایش سن، شاهد کاهش میزان شادکامی در دانشجویان هستیم. Piqueras و همکارانش نیز در مطالعه خود نشان دادند که شادکامی در دانشجویان جوان‌تر بیشتر است که این نتیجه با مطالعه حاضر همخوانی دارد (۱۲).

در مطالعه‌ی دیگر، کشاورز و همکارانش شادکامی ۴۵۳ نفر از مردم شهر یزد را بررسی کردند و دریافتند که با افزایش سن

دانشجویان در کاهش استرس و حل مشکلات شخصی و آموزشی کمک کند.

تشکر و قدردانی

نویسندگان بدین وسیله از سرکار خانم مهکامه خلفیان کارشناس روانشناسی بیمارستان طالقانی اهواز که پژوهشگران را در انجام این پژوهش یاری کردند، تشکر می‌کنند.

کاهش پیدا کرد که به نظر می‌رسد دلیل شادکامی بیشتر دانشجویان ترم‌های پایین تر قبولی در دانشگاه و ورودشان به محیط جدیدتر است. با توجه به وجود ارتباط بین تأهل و شادکامی، فراهم سازی و تسهیل ازدواج‌های دانشجویی توصیه می‌شود. همچنین برگزاری کارگاه‌هایی از طرف معاونت دانشجویی و فرهنگی برای تقویت هوش هیجانی، تفکر انتقادی، عزت نفس و مدیریت استرس توصیه می‌گردد. همچنین تقویت اساتید مشاور در دانشگاه نیز می‌تواند به

References

1. Sharifi K, Sooky Z, Tagharrobi Z, Akbari H. Happiness and its related factors among the students of Kashan University of Medical Sciences in 2006-2007. KAUMS Journal (FEYZ) 2010; 14 (1): 62-69. [In Persian]
2. Haghghi J, Khoshkonesh A, Shokerkon H, Shehni_Yeylagh M, Neisi A. The relationship between five-factor models of personality with a sense of happiness in students of Ahvaz University of Shahid Chamran. Journal of Psychology & Education 2006; 3(3):163-188. [In Persian]
3. Bermas H, Javadi-Asayesh S. Comparison of mental health among students of different academic fields in Islamic Azad University Karaj branch. Journal of Modern Thoughts in Education 2009; 5(17):41-52. [In Persian]
4. Fattahi Z, Javadi Y, Nakhaei N. A survey on dentistry students' satisfaction with their discipline and some of the related factors. Strides in Development of Medical Education 2004; 1 (1): 32-40. [In Persian]
5. Nariman A, Akbarzadeh M, Hamzeh M. Evaluation of general health in medical students of AJA University of Medical Sciences, 2009. HBI_Journals 2010; 8 (1):49-55. [In Persian]
6. Hashemi-Mohammadabad N, Hoseini Z, Shahami MA. Epidemiological studies of depression among Islamic Azad University Yasouj Branch, 2000-2001. Teb ya Tazkieh Quarterly 2004; 13(2):99-102. [In Persian]
7. Ildarabady E, Firouzkouhi M, mazloom S, navinean A. Prevalence of depression among students of Zabol Medical School, 2002. J Shahrekord Univ Med Sci 2004; 6 (2):15-21. [In Persian]
8. Najafipour S, Yektatalab Sh. The prevalence depression and relationships with academic failure on students of jahrom university medical science. Journal of Jahrom University of Medical Sciences 2009, 6(2): 27-37. [In Persian]
9. Alibakhshi SZ, Zare H. Effect of teaching self-regulated learning and study skills on academic achievement of university students. Journal of Applied Psychology 2010; 4(3): 69-80. [In Persian]
10. Sahraian A, Gholami A, Omidvar B. The Relationship between Religious Attitude and Happiness in Medical Students in Shiraz University of Medical ScienceS. Ofogh-e-Danesh Journal 2011; 17 (1): 69-74. [In Persian]
11. Farahbakh S, Gholamrezaei S, Nikpay I. The survey of students' mental health in relation to academic factors. The Quarterly Journal of Fundamentals of Mental Health 2007; 8 (33-34): 61-66. [In Persian]
12. Piqueras JA, Kuhne W, Vera-Villaruel P, van Straten A, Cuijpers P. Happiness and health behaviors in Chilean college students. BMC Public Health. 2011; 11: 443.
13. Hadi Nejad H, Zarei F. Reliability, validity, and standardization Oxford Happiness Questionnaire. Psychological research 2008; 12(1-2): 62-77. [In Persian]
14. Azimzade Parsi A, Hoseinimehr A, Rahmani A. The Relationship between the Five-Factor Model of Personality and Happiness among University Students. Quarterly Journal of Educational Psychology 2011; 2(2): 1-12. [In Persian]
15. Anasori M. THE relationship between psychological health and happiness among the females and male students of Islamic Azad University. Andishe va Raftar (applied psychology) 2008; 2 (6):75-84. [In Persian]
16. Abedi MR, Mirshah-Jafari E, Liaghatdar MJ. Standardization of the Oxford Happiness Inventory in Students of Isfahan University. Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology 2006; 12(2):95-100. [In Persian]
17. Karami-Nori R, Mokri A, Mohammadifar M, Yazdani E. The study of effective factors on Happiness and Wellbeing Inventory in Tehran University students. Journal of Psychology & Educational science 2001; 32(1):41-43. [In Persian]

18. Alipoor A, Nori N. A study on reliability and validity of the Depression-Happiness Scale in justice's staff of Isfahan city. *Fundamentals of Mental Health* 2006; 8(31-32): 87-96. [In Persian]
19. Keshavarz A, Vafaeian M. The study of the effective factor on the amount of happiness. *Andishe va Raftar (applied psychology)* 2007; 5(2): 51-62. [In Persian]
20. Raisi M, Ahmari Tehran H, Heidari S, Jafarbegloo E, Abedini Z, Bathaie S. Relationship between Spiritual Intelligence, Happiness and Academic Achievement in Students of Qom University of Medical Sciences. *Iranian Journal of Medical Education* 2013; 13 (5): 431-440. [In Persian]
21. Amirpour B. Relationship of critical thinking and its dimensions with university students' social self-esteem and happiness. *Iranian Quarterly of Education Strategies* 2012; 5(3):143-147. [In Persian]
22. Peiró A. Happiness, satisfaction and socio-economic conditions: Some international evidence. *Journal of Socio-Economic* 2006; 35(2): 348-65.
23. Zohour A, Fekri A. Students' happiness of School of Management and Medical Information Sciences, Iran University of Medical Sciences and Health Services. *Armaghane-danesh* 2004; 8(30): 63-72. [In Persian]
24. Lyubomirsky S, Sheldon K.M, Schkade D. Pursing happiness: The architecture of sustainable change. *The General Psychology* 2005; 9(2): 111-131.
25. Furnham A, Petridis KV. Trait emotional intelligence and happiness. *Social Behavior and Personality: an international journal*, 2003; 31(8): 815-823.
26. Ruiz Aranda D, Extremera N, Pineda Galán C. Emotional intelligence, life satisfaction and subjective happiness in female student health professionals: the mediating effect of perceived stress. *Journal of psychiatric and mental health nursing* 2014; 21 (2): 106-111.
27. Bahadori Khosroshahi J, Hashemi Nosrat Abad T, Mashinchi Abassi N. The relationship between personality traits, emotional intelligence and happiness among university students. *Journal of Kermanshah University of Medical Sciences* 2013; 16(6): 473-479. [In Persian]
28. Falah M, Heidari G. The Effects of Teaching Components of Emotional Intelligence on Happiness of Dormitory Resident Female Students. *Toloo-e-Behdasht* 2013; 12 (1): 89-97. [In Persian]

A Survey of Happiness in Students of Medical Records and Health Information Technology in Ahvaz Jondishapur University of Medical Sciences*

Javad Zarei¹; Marzieh Saramyan²; Fatemeh Abdi³

Original Article

Abstract

Introduction: Happiness is one of the most important concepts in their everyday people life. The aim of this study was to survey the amount of happiness among students in medical records and health information technology in School of Paramedical Sciences of Ahvaz Jondishapur University of Medical Sciences.

Methods: This descriptive research was conducted in the half of 2011. The population of study was includes Students of medical records and health information technology in Ahvaz Jondishapur University of Medical Sciences. 91 students were selected randomly. The Oxford Happiness Questionnaire was used to measure happiness, Validity and reliability had been confirmed in previous studies. The collected data were analyzed using descriptive statistics in SPSS (version 15) software.

Results: The results indicated there is no statistically significant relationship between the happiness and factors such as education, gender, marital status, age, field of Education, and course and semester ($p < .05$), but as description statistic the male students were happier than female students, married students happier than single students and younger student happier than older students. Also, with increase the number of semester we've seen a decline in student happiness.

Conclusion: The results indicated that the married students were happier than single students. In explaining this finding, it can be said that there is relationship between happiness and feel of belong.. More happiness in student with primary semesters is due to entrance to the new environment.

Keywords: Happiness; Students; Medical Records; Health Information Technology

Received: 21 Apr, 2013

Accepted: 3 Dec, 2013

Citation: Zarei J, Saramyan M, Abdi F. A Survey of Happiness in Students of Medical Records and Health Information Technology in Ahvaz Jondishapur University of Medical Sciences. Health Inf Manage 2014; 11(3):315.

*This article was an independent research with no financial aid

- 1- PhD Student, Health Information Management, Management and Health Information Technology Group, Ahvaz Jondishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran (Corresponding Author) Email: j.zarei27@gmail.com
- 2- MSc Student, Health Information Technology, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran
- 3- PhD Student, Reproductive Health, Students Research Committee, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran